

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

Dr. KOVÁCS JÓZSEF
FELELŐS SZERKESZTŐ TÁVOLLÉTÉBEN
SZERKESZTŐ:
MEZEY ISTVÁN

SZERKESZTŐSÉG: Kölcsey-utca 1197 sz.
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.
KIADÓHIVATAL: Wolf Dezső könyvnyomdája

Prohászka püspök szózata.

A magyar gazdák nagygyűlésén Prohászka Ottokár dr. székesfehérvári megyéspüspök bontotta ki azt a zászlót, amely alatt a jövő békés idők legizzóbb harcai fognak lefolyni. »A föld legyen azé, aki most megvédi.« Aranyigazság ez, amit a magyar génusznak e nagyszerű prófétája úgy hirdet, mint a rendkívüli idők egyetlen ígését. Hajdan a szeretetet propagálták azok a próféták, akik, mint Krisztus rajongói, az embereknek egymás iránt való gyűlöletét akarták kiirtani. Ma kenyeret és hajlékot követel a népnek Prohászka Ottokár, megihletve a véraradástól, amely végig szántja Európát.

A paraszt, ha a lövészárokból egészségesen, bénán, vagy betegen visszatér, joggal élni akar. Solferino után gúnajándék gyanánt verklit nyomtak a béna hősök kezébe. Ez a kor büne volt, amely gögösen, vasmarkokkal szorította össze az előjogokat, amiket társadalmi osztályok évszázadok alatt szereztek maguknak.

Ma megváltozott a helyzet, a han-

gulat, a fölfogás, az erőviszony. A véres küzdelemben mindenki résztvesz, aki fegyvert tudott ragadni a kezébe. Az anyaföld védelme évezredek ugynevezett rajongási szolamából véres és verejtékes valósággá lett.

A paraszt mind elment, apraja, nagyja elrejtőzött a föld alá, karddal, pisztollyal, ásóval, kapával, körömmel megvédeni a hazát. Ezzel a nagyszerű készséggel jogot szerzett magának ahhoz, hogy a háború után gondtalanul élhessen annak a taji hivatásának, amely a föld megmunkálásából áll. A föld ne csak a munka, hanem a tulajdon jogán is gyümölcsözzön, megélhetést nyújtson neki.

Volt bátorság Prohászkaiban, hogy a magyar nemzetnek ezt a kötelezettségét hirdetni merje. Indítványa és javaslata, amivel az államaikoto tenyezók színe elé lép, ment minden politikai színezettől. Nem azért követel földet a majdan hazatérő parasztnak, hogy ezzel új politikai pártállásnak vessen meg a melegágyát.

Székesfehérvár püspöke a magyarság éles politikai küzdelmeibe nem szeretne új tüzcsóvat dobni ezzel az indítványával, mert a világháború leg-

szentebb elve gyanánt akarja az egész magyar társadalommal leszüretni azt a meggyőződést, hogy a legnagyobb állami, társadalmi és osztályáldozatok árán is földhöz kell juttatni a parasztot.

A gazdaszövetség egyhangú lelkesedéssel tette magáévá Prohászka indítványát. Ezzel az állásfoglalással a magyar gazdák kulturérettségükről tettek tanubizonyságot. Ha a »Holtkéz« meg-elevenedik és bő kalászokat fog adni a népnek, amely olyan szeretettel csüng rajta, ebből mérhetetlen haszna lehet az egész magyarságnak. Az állami gondok tulnyomó részét átháríthatja majd az egészséges, okos kormányzat azokra a vállakra, amelyek a lövészárkokban megizmosodott erővel fognak nekidülni azoknak a teendőknél, amiket a véráztatta föld majdan megkíván.

Prohászka példája nyomában most már az egész magyarságban legyen meg az erő és a bátorság ahhoz, hogy ezt az indítványt, amely a mai kor szociális szeleméből folyik, diadalra vigye.

Ennek az indítványnak a sorsa, amint azt Székesfehérvár püspöke lát-

Zrinyi Ilona nikomédiai lakomája.

A „Kunszentmártoni Ujság“ eredeti tárcája.
Írta: BOJTÁR GÉZA.

Egy napon elhatároztam, hogy a délutánt alvással töltöm el. Ezen szándékomtól, azonban eltérített egy korai látogató, aki már d. u. 2 órakor szándékozott látogatásával megtisztelni. Elhatároztam, hogy nem reagálok csengetéseire, de amikor már vagy fél óra hosszat a csengőmön lógott, illendőnek találtam e páratlan buzgalmat honorálni azzal, hogy beeresszem.

Majd hátravágotam azonban amikor egy egész társaságot láttam belibegni, egy körülbelül 3—4 mázsa sulyu és feltűnően befestett arcú nő vezérlete alatt. Szívélyes arcot igyekeztem vágni és mosolyt erőltettem ajkamra, várván, hogy mi lesz? Erre a vezérlő és már az előbb említett testsúlyal megáldott nő beszédbe kezdve, szörnyű páthosszal szavalt a következőket: »Mindenekelőtt illendőnek tartom magamat bemutatni. Én Kovács Zsuzsanna vagyok, a helybeli polgári leányiskola tanárnője, a tanári gyűlés időszi, rendes rendkívüli jegyzője, a polgári leányiskola énekkarának ének, zenekarának zene tanárnője, az említett iskola tanári és ifjúsági könyvtárának könyvtárosa, az

iskolai ünnepélyek és színelőadások rendezője, az önképzőkör elnöke, az Ingyentej társulat helybeli fiókjának vezető tagja, a bálbizottságok rendező tagja — (Szegény bálózó fiatalság) — a szépségversenyek vezető bizottságának tagja — (nahát!) — és a Vörös kereszt helybeli fiókbizottságának tagja. Urrrrram! Mi halottunk önnek aranyszívéről, áldozatkészségéről, önzettségéről és a szenvedő emberemek iránti szeretetéről. — (Istenem, segíts mi vár reám!) — Mi tudjuk, érezzük, hogy önt uram nem hiába kerestük fel, mi érezzük, hogy ön méltányolni fogja lelkesedésünket és nem fogja visszautasítani abbéli kérésünket, hogy elvállalja az ingyentej társulat céljaira rendezendő előadás rendezői tisztét, amelyre önt az említett nemes tulajdonságainál fogva egyhangulag választottuk.

És ezzel becsesen meghajolva a társaság vegyest férfi és nő tagjaira mutatott, akiknek »Éljen« kiáltása töltötte be kicsiny szobámat.

Elhallgatott a bájos Kovács Zsuzsanna, én pedig megadván magamat sorsomnak, azon gondolkozván, hogy miképpen cseppentem ebbe a meg nem érdemelt kitüntetésbe, úgy állottam előtte, mint a történelem tanúsága szerint Corjolán anyja, az ősz Veturia előtt.

Védekezni próbáltam és olyasfélét hebegtem, hogy nem értek én az ilyesmihöz, de a

bősz Kovács Veturia, vagy pardon Zsuzsanna már kész volt a minden érvet megsemmisítő cáfolattal.

— »Nem uram! Ne szerénykedjen. Mi tudjuk, hogy önnek hajlama van az ilyesmi iránt. Hiszen ön, jól emlékezünk még fényes alakítására szerepelt vagy három éve egy farsangi kabarén.

Ez sajnos tényleg igaz volt. Csakugyan szerepelttem vagy három-négy éve egy farsangi kabarén egy inast adtam, aki az ajtóban áll és vendégeket jelent be. Akkor még nem gondoltam, hogy mily nagy veszélyt fog zuditani ez a jelentéktelen szereplés becsületben megőszült fejemre.

— »Voltaképpen miről lenne szó, mi lesz a program?» kérdezém.

— Ah uram, azt majd ön lesz kegyes összeállítani.

— »Még ez is?» gondoltam magamban, de nem lehetett mit tenni, kénytelen voltam a fényes teendő elvállalni.

Miután nagy hajlongások közepette eltávozott a diszes műkedvelői kar, a vezérlő kisasszony hátramaradt, azon bizalmas kérelmet kockáztatván meg, hogy egyik színművem, melynek címe »Zrinyi Ilona nikomédiai lako-

noki szemmel meglátta, szorosán összefügg azokkal az állami és társadalmi föladatokkal, amelyek a háboru befejezése után a nemzet talpraállítását és újjászülését lesznek hivatva szolgálni.

A nép nem fog megelégedni azzal, hogy hosszú és véres erőfeszítéseinek jutalmául újra előről kezdje a robotot, amiben földéhesen a harc kitörése előtt nyögött.

Prohászka azt szeretné, hogy az egész nemzet elébe vágjon a parasztság vágyainak, óhajainak, parancsoló akarata fölébredt ösztönének és önértetének, mert a magyarságnak megelégedettségre van szüksége, hogy új életet tudjon kezdeni.

HIREK

Kunszentmárton, 1916. április 30.

— **Halálozás.** Kiss Ernő, Kunszentmárton községnek volt jegyzője, Szolnok városi számtiszt, f. hó 26-án hosszas és kínos szenvedés után elhunyt. Temetése f. hó 28-án történt nagy részvét mellett. Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki:

„Özv. Kiss Antalné Karhecz Ilona és Kiss Gabika úgy a maguk, mint a kiterjedt rokonságuk nevében fájó szívvel tudatják, hogy a szeretett fiu, illetve a jó apa Kiss Ernő Kunszentmárton község volt jegyzője, f. hó 26-án reggel 5 órakor hosszú, kínos szenvedés után életének 40-ik évében meghalt. A drága haitott földi maradványait f. hó 28-án délelőtt 10 órakor helyeztük örök nyugalomra a róm. kath. egyház szertartásai szerint a felső temetőben lévő családi sírholtba. Az engesztelő szent-mise f. hó 29-én fog az Egek Urának bemutatni. Kunszentmárton, 1916. április hó 26-án. Béke lengjen porai fölött! Özv. Kiss Antalné édes anyja. Kiss Gábor fia. Kiss Szeréna, Kiss Ilona, Kiss Irén, Kiss Sarolta, Kiss Dénes testvérei, Lázár Bözsike sógornője. Dr. Bozóky Árpád, Reitz János, Borbás Sándor sógorai.“

— **Névnapi vendéglátás megváltása.** Timon Zsigmond esperes-plebános tekintettel a háborus idők komolyságára, mely az élelmiszerek szükségtelen fogyasztását tiltja, a szokásos névnapi villásreggeli megváltása címén 100 koronát adományozott a Vörös-kereszt egyesület pénztárának.

— **Hadi árvák örökbefogadása.** A már két év óta tartó világ háboru nagyon sok családot fosztott meg a kenyérkeresőtől s nagyon sok kis gyermeket tett apa nélküli árvává. Nagyon sok családhoz beköszöntött ez által a nyomor, az édes anya nem képes eltartani, ruházni a sok kenyér után siró apróságok s tudatlanságában nem talál segítséget, szeré, ségében nem keresi azt. Pedig minden bajban van segítség. Sok család él ez áldott hazában, akiket a jó Isten megáldott vagyonnal, gazdagsággal, jó léttel, csak egyetlen egyet tagadott meg tőlük, azt amiben boldogságukat megtalálják — a gyermeket. Ezek a jó módban, gazdagságban élő gyermektelen házaspárak segíteni akarnak az édes apáktól, a kenyérkeresőtől megfosztott, elhagyott árvákon, napról-napra jönnek az előljáráshoz a felszólítások, hogy ez is, az is, valamennyi gyermektelen s jó módban élő házaspár óhajt örökbefogadni egy kis fiu, egy kis leány hadi árvát. A féltő gonddal felnevelt, szeretettel gondozott, ápolt édes gyermektől megválni nagyon nehéz bár, de azt éhezni, ruhátlanságában fázni, nélkülözni látni nagyon fájdalmas. Azok a nemes szívek akik az elhagyott kis árvákat örökbefogadni óhajtják, igaz szülői szeretettel fognak bánni velük, nyomor helyett jó léttel, éhezés helyett kenyéret biztosítanak számukra, azért okosan cselekszik az a szegény családjánya, aki árva gyermekét — kinek atyja a háboruban esett el — örökbefogadás céljából bejelenti a községi előljárásnál.

— **Menjünk áldozni.** Az élet kenyere, az üdvösséget adó oltáriszentséget rejtő Ur oltára után a legelső a Haza oltára. Az oltárra áldozatot adni üdvös dolog, a Haza

oltárra áldozni kötelesség. A már két év óta tartó háboru óriási anyagi áldozatot követel. Naponta ezrek, milliókra van szükség, mert a háboruban küzdő, szenvedő véreink eltartása, ruházata, zsoldja, s a Szerbiát, Montenegrót megsemmisítő, s a legnagyobb ellen-séget az orosz a Kárpátokból — saját országának jó részét elfoglalásával — kiűző félelmetes, irtó lövedékek elő állítása pénz, sok pénz, milliókat igényel. Hü fiaihoz, édes gyermekeihez fordult most a Haza, amikor a negyedik hadikölcsön kibocsátásával anyagi támogatást kér. Ne tagadjuk, — arc pirulás nélkül úgy sem tagadhatnánk — hogy pénz soha nem volt annyi, mint most van. Ne fektessük azt kétséges, kockázatos vállalatokba, tegyük azt biztos helyre, ahol soha el nem vesztet, ahol a legjobb, a legtöbb gyümölcsöt hozza számunkra, adjuk oda, segítsük vele az édes, szorongatott Hazát, édes jó anyánkat. Előljáráshozunk is felhívja a lakosságot, hogy ezen hazafias, különben pedig legjövödelmnzőbb jegyzésektől ne zárkozzék el, hanem minél számosabban igyekezzenek megtakarított pénzüket a Haza oltárra adni, mely úgy a jövedelem, mint a minél előbbi végleges győzelemben megtermi gyümölcsét. Hadikölcsönt jegyezni lehet a községi főjegyzőnél, a helybeli takarékpénztárnál, a kir. adóhivatalnál és a posta hivatalnál.

— **Hadi kölcsön jegyzés.** Minkét helybeli takarékpénztár kéri a közönséget, hogy a legutóbb kibocsátott negyedik hadikölcsön jegyzésében minél számosabban vegyenek részt. Akinek pénze van, az soha biztosabb helyen nem gyümölcsözteszheti azt s azon felül hazafias dolgot cselekszik az, aki hadikölcsön részvényt vált.

— **Hirdetmény.** Az előljáráshoz közhírré teszi, hogy mindazon hadi segélyben részesülő asszonyoktól, akik 1916. május hó 1-ig az előljáráshoz előtt nem igazolják, hogy ők kukorica föld, vagy egyéb földnek megmunkálására elszerződtek; a hadi segély, felsőbb rendeletre május hó 1-ével nem fog részükre kifizettetni.

mája vegyen be a műsorba és a főszerepet juttassam neki. Nem tudtam ezen kérésre mit felelni, hogy lerázam, azt feleltem, hogy majd meglátom, különben is minden a fejleményektől függ. Nagynehezen eltávozott én pedig összeállítottam a műsort. Szavlatok, monológok, szindarabok, melodramák voltak kitéve, melyeknek labirintusában Kovács kisasszony mindenütt az első helyen szerepelt. Önök talán kedves hallgatóim ezen csodálkozni fognak, de talán nekem bocsánatot adnának, ha ismernek Kovács kisasszony beszélő képességét.

Mióta rendező lettem a tekintélyem óriási módon megnövekedett. Ha az emberek látnak az utcán mindig összeszűnnek: «Látod ez az ur rendező az Ingyentéj részére az előadást.» Mióta Kovács Zsuzsanna műértő szeme kiemelt a közemberiség porából szinte üldözött a népszerűség dacmond. A gazdag Fércei ügyvéd zsurján voltam a minap, ahol tudnivalólag a legközismertebb zsurnikék szoktak megfordulni. Itt megfogott egy ilyen kávénéni és bizalmasan megkért, hogy az Ingyentéj társulat részére rendezendő kabarén előadandó Zrínyi Ilona nikomédiai lakomája című színművemnek a főszerepét, Zrínyi Ilonát adjam neki. Előadtam a 79 éves néninek, hogy a szerep már be van

töltve, de talán majd egy más alkalommal feltétlenül neki juttatok egy szerepet, ha majd darabot rendezek — amitől pedig a jóisten mentse.

Nagyban készülődünk az előadásra. A próbákou lényesen ment a darab. Zsuzsanna kisasszony költői páthossal szavalt Zrínyi Ilona szerepét és minduntalan a nyakamba akart rogni bár ez nem volt előírva és én nem is szerepeltem a darabban.

Végre elérkezett a nagy nap, amelyen az előadást megakartuk tartani. A nézőtérén nagy közönség gyűlt egybe. Zsuzsanna kisasszony azon este nagyon szentimentális hangulatban volt. Bágyadtan legyezte magát én pedig fel-alá járkálva rendeztem.

Végre eljött a nyolc óra. Megadtam a jelt a függöny felhuzására. Kiállottam a függöny elé és prólógot mondtam. Zugó taps követte. Azután egy szavlat következett amelyet költői hűvel adott elő Rósenthal Soma az én szomkingomban. No a harmadik szám Zrínyi Ilona nikomédiai lakomája örökké emlékezetes lesz előttem. Ha még most sem kelt ki Zrínyi Ilona a sírjából, úgy nagyon békés asszony lehetett és nagyon jól járt vele úgy I. Rákóczi Ferenc, mint Tököli Imre.

Az eset úgy történt, hogy mihelyt a függönnyel felhúzták Kovács kisasszonynak Zrínyi Ilona belépő dalát kellett énekelni. Azonban, amikor éppen hozzá akart kezdeni, görcsös csuklás vett rajta erőt és nem tudott egy hangot sem kiadni. A nézőtérről hagymakoszorú repült fel a színpadra, fütty, láрма, dobolás hallatszott. A nézők fele a darab folytatását, másik fele pedig a pénz visszaadását követelte. A nézők végre összeverekedtek. A függönnyel végre leeresztettem. Zsuzsanna ájuldozni kezdett és mindenáron a karjaimba akart rogni, mire én odatámasztottam Zrínyi Ilona imazsámolyához és elrohantam. Először haza összepakolni, azután ki a vasutra, ahol felültem a gyorsra és az éj leple alatt fel Bécsbe. Az már tény hogy a nikomédiai lakomával végleg megbuktunk. Ott maradt a szomkingom is és most Rosenthal Soma szavlat benné önképzőköri gyűléseken és iskolai ünnepélyeken.

A nikomédiai lakoma legalább tanulság lesz és intő példa. Azt állithatom, hogy nincs olyan ember, aki engemet még egyszer rá tudna venni arra, hogy műkedvelő előadást rendezek.

— **Mükedvelő előadás.** A helybeli „Mükedvelő társulat“ husvét másnapján előadást tartott Vörös-kereszt kórházunk javára. A csunya, esős idő miatt kevés közönség jött össze, pedig a gyönyörű játék telt házat érdemelt volna. Így is bejött 231 korona 50 fillér. Kiadás volt 178 korona 50 fillér, maradt a kórháznak 53 korona. Felül fizetni szivesek voltak: Gáspár Ferencné 2 korona, Sipos Kálmánné 2 korona 40 fillér, Lovász Gizuska 2 korona, Kiss Elekné 2 korona, Weisz Miksa 2 korona, Pásztor János 2 korona. Vereb István 2 korona, Lénárd Istvánné 2 korona, Veres János 2 korona. Ezuton is fogadják a rendezőség hálás köszönetét.

— **Matyi haragszik.** Szegény jó Matyi! Tetszenek ismerni? Matyi a kis „piszkos“ Matyi a „kormos“, Matyi a „mozi.“! Na, igen, ... haragszik. És van reá oka. Valami pesti „mozi cég“ bérbe akarta venni a „mi“ mozinkat. Matyink mit csinálnak?? Ő hadba vonult, a mozi pedig pénzbe került, ergo, ki kell adni hasznóbérbe, hogy ... ej, hát legyen a veszet fejszének nyele! Rendben van! A pesti cég azonban nem akarván „zsákba macskát venni, kiküldöttjétől próba lemezeket küldött, de azok oly infámis, komiszak voltak, hogy még a „vetítő gép“ is elsápadt s a publikummal együtt eliszonyodott Matyink vérig lett sértve. Katona ruhában volt! „Megállj kutya“ zs ... zs ... zs ... Zsebrák!! Most már nem kapod meg a masinát azért se! És cselekedett és jól cselekedett! A régi, a kedves, a megszokott, cégtől hozott új lemezeket s aki vasárnap elmegy a moziba — és menyen el aki élvezni akar — látni fog új darabokat, látni fogja a „Bíró ur“ kitűnő detektív komédiát látni fogja a „Van Dola“ kalandját és nem sajnálja a pénzt, nem sajnálja az időt.

Schwarzenberg és Társa Mozgófénykép kereskedelmi és kölcsönző vállalat a következő levelet intézte Győllai Mátyás mozi-tánkhhoz.

Budapest, 1916. április 26.

Tekintetes Győllai Mátyás urnak

Kunszentmárton.

E hó 24-én kelt nb. soraira elintézésében, tisztelettel közöljük, hogy az e hó 30-ra előjegyzett műsor oly kifogástalan, hogy annak összeállításában teljesen felesleges bármit is változtatni és biztosíthatjuk, hogy az előjegyzett filmek bemutatása Önt kárpótolni fogja a többi kölcsönvállalatok szállította műsorokért.

Szolgáltatásra készen, vagyunk kiváló tisztelettel:

Schwarzenberg és Társa.

Waldmann Salamon fogászati műterme

a „Körös szállóban“.

Legutóbb Szolnokon és Törökszentmiklóson.

Készít aranyhidalásokat, koronákat, egyes fogsorokat, gyökér csap-fogakat platinából is stb. e szakmába vágó dolgokat.

Számos elismerő bizonyítvány.

Gazdasági rovat.

Rovatvezető: LUPÁN AURÉL
gazd. isk. h. igazgató.

1916. április 30.

Hogyan lehet a permetezőanyaggal takarékoskodni?

A m. kir. Ampelológiai Intézet részéről közli: Diczény Dezső. adjunktus.

A peronoszpóra elleni küzdelemben a védekező anyaggal, legyen az rézgálic, vagy más hasznavehető anyag, a folyó évben még jobban kell takarékoskodnunk, mint az elmúlt esztendőben. Erre az a körülmény kényszerít bennünket hogy a rézgálic jelenleg nemcsak nagyon drága, de a rendes szükségletünknek is csak egy részét fogjuk megszerezhetni.

A szőlőbirtokost ezidén különben is nemcsak a védekező szerek magasabb ára, hanem az a fontos feladat is fogja nagyobb költséggel megterhelni, hogy az elmúlt esztendőben esetleg tökéletlenebbül végzett talajmunkát is ezidén lehetőleg helyre kell pótolnia, mert a talaj szorgos művelése lényegesen megkönnyíti a károsító ellen való védekezést. Mindenesetre a gyomot a szőlőben el kell távolítani.

A permetezőanyagokkal való takarékoskodás nem tartozik a lehetetlen feladatok közé. Kétségtelen, hogyha hazánk szőlővidékeinek éppen a peronoszpóra fellépése tekintetében nagymértékben eltérő természeti tényezőit számbavesszük, akkor ma pontosan meghatározni azt, hogy szőlőink ezidén mennyi rézgálicot fognak igényelni, nem lehet. Az egy holdra való mennyiséget előírni lehet az elmúlt évek tapasztalatai alapján, de hogy ez a mennyiség a legközelebbi időben elegendő lesz-e, kevés lesz-e, esetleg pedig még sok is, azt csak július derekán tudjuk pontosan megmondani. Ez a természet-szerű biztalanság a jól számító gazdának előírja azt, hogy minden eshetőségre készen szerezzé be a rézgálicmennyiséget.

Nem lehetetlen, hogy későbbben módunkban lesz rézgálic-szükségletünk nagyobbik részét megszerezni, a legszükségesebből azonban mindenesetre jó már most gondoskodnunk s a bizonytalanság esélyei ellen oly módon védekezni, hogy a gáliccal minden lehető módon takarékoskodjunk nehogy szükségessé váló pótpermetézések esetén a gálic hiánya miatt szőlőnk elpusztuljon.

A takarékoskodás kezdődjék azzal, hogy az első permetezésnél (májusban) csak 1/2%-os, a bordói lével dolgozzunk. A m. kir. Ampelológiai Intézet idevágó vizsgálatai és kísérletei beigazolták, hogy helyesen elkészített 1%-os bordói lé

a lombzatnak peronoszpóra ellen való megvédéséhez tökéletesen elég.

Nem lehet elvitatni, hogy úgy az anyagnál, mint a fuvar- és napszámköltéséknél is a legnagyobb uuegtakarítást a permetezések számának céltudatos csökkentésével lehet elérni. Ismeretes hogy még a tavalyi igen drága rézgálicárak mellett is, sok vidéken különösen a tehetősebb és intelligensebb gazdák a gyakori permetezésekben látták a termésbiztosításnak leghathatósabb eszközét.

Távolról sem akarjuk azt mondani, hogy a gazda a minden áron való takarékoskodást tűzze ki célul. Sőt! Az azonban bizonyos, hogyha valahol, akkor a peronoszpóra elleni permetezésnél érvényes az a gondolat, hogy mennyiség nem pótolhatja a minőséget. Ez alatt azt értjük, hogy a gazda akkor, amikor a rézgálicban hiány van, akármilyen alapon is számította ki és szerezte legyen be a rézgálicmennyiséget, a permetezések tényleges végrehajtásánál ne törekedjék arra, hogy az előirányzott mennyiséget, ha kell, ha nem, el is használja, hanem mindig az időjárás és a peronoszpóra fellépésének körülményei szerint védekezék.

(Folytatjuk.)

Dr. Oláh Antal

ügyvéd, Rákóczi-ut 289 számú háza
eladó.

ORVOSOK

ajánlják, mint legelismertebb köhögés ellen szert a KAISER-féle

Mell-karamellákat

a Három fenyő védjeggyel.

Milliók használják

Köhögés

ellen. Rekedtség, elnyálkásodás, számarköhögés, katarus gégefájás stb. minden előforduló hűlés ellen.

6100 köszönős hálalevél orvosoktól s magánosoktól igazolják a biztos eredményt.

Étvágygerjesztő és legizletesebb bombonok. Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozonként 60 fillérért kapható Kunszentmártonban

LUKÁCS ANDOR és POPOVITS GÁBOR
Tiszaföldváron Goldman Adolf
gyógytárában és minden hazai gyógytárban.

A hölgyközönségnek

van szerencsém tudomására hozni, hogy egy

bécsi kozmetikai szépségápolási szalonból

mindenféle **arcszépítő- és arcápolási szereket** árusítok.

Elvállalok **hajfestést, hajmosást**, arcmaszirozást, arc-vibrációt, **fésülést**, a délelőtti órákban házhoz is elmegyek.

Lakásom **Homola Rezső** pékmester ur házában, külön bejáratúval, hol szerdán és vasárnap egész nap, a többi napokon pedig délután 2 től este 8 óráig tartózkodom.

Tisztelettel

özvegy Farkas Máténé
Pájer Etelka.

